

Nowe prawo imigracyjne weszło w życie

Wydłużenie z 2 do 3 lat zezwolenia na pobyt czasowy, jedno zezwolenie na pobyt i pracę w Polsce oraz zezwolenie na pobyt czasowy na okres do 3 lat dla cudzoziemców kontynuujących w Polsce studia - to niektóre ze zmian w nowej ustawie dla cudzoziemców, które zaczęły obowiązywać od 1 maja 2014 r.

Zezwolenie na dłużej

W ustawie wydłużono z 2 do 3 lat maksymalny okres, na który cudzoziemcom może być udzielone zezwolenie na pobyt czasowy. Wniosek o takie zezwolenie cudzoziemiec będzie mógł złożyć podczas swojego legalnego pobytu, w dogodnym dla siebie momencie, a nie jak było dotychczas przynajmniej 45 dni przed końcem ważności wizy lub aktualnego zezwolenia na pobyt.

Studenci i absolwenci polskich uczelni

Zaproponowano nowe rozwiązania dla cudzoziemców studiujących na polskich uczelniach. Pierwsze zezwolenie na pobyt czasowy będzie przyznawane na okres 15 miesięcy (czyli 1 roku i 3 miesięcy). W sytuacji, gdy cudzoziemiec będzie przebywał w Polsce krócej niż 1 rok, wówczas zezwolenie będzie przyznawane na czas trwania roku akademickiego lub studiów oraz dodatkowo 3 miesięcy. Cudzoziemcy kontynuujący studia na kolejnym roku, otrzymają zezwolenie na pobyt czasowy na okres do 3 lat (a nie na rok, jak do tej pory). Zmiany obejmą również cudzoziemców - absolwentów polskich uczelni wyższych, którzy poszukują w Polsce pracy - będą oni mogli ubiegać się o zezwolenie na pobyt czasowy na okres 1 roku.

Jedno zezwolenie na pobyt i pracę

Zgodnie z nową ustawą będzie przyznawane jedno zezwolenie na pobyt i pracę. Cudzoziemiec, który pracuje w Polsce będzie mógł ubiegać się o zezwolenie na pobyt oraz pracę w ramach jednej procedury. Obecnie to pracodawca, który chce zatrudnić w Polsce cudzoziemca, musi ubiegać się dla niego o zezwolenie na pracę. Dopiero po jego uzyskaniu cudzoziemiec może wystąpić o zezwolenie na pobyt. Procedura wydawania zezwoleń na pracę nie zostanie zlikwidowana. Pracodawca nadal będzie miał możliwość uzyskania zezwolenia na pracę, które będzie uprawniało m.in. do ubiegania się o wizę dla cudzoziemca chcącego pracować w Polsce.

Środki na utrzymanie i miejsce zamieszkania

W celu uproszczenia procedury legalizacji pobytu nie będą badane koszty zamieszkania. Tytuł prawny do zajmowanego lokalu nie będzie brakiem formalnym wniosku w przypadku aplikowania o pobyt czasowy. Wystarczy, aby cudzoziemiec wykazał, że ma zapewnione miejsce zamieszkania w Polsce.

Elastyczne podejście do cudzoziemców nie posiadających prawa pobytu

Cudzoziemiec, który nie uzyska prawa pobytu lub ochrony w Polsce albo prawo to utracił, od dnia doręczenia ostatecznej odmownej decyzji powinien w ciągu 30 dni opuścić terytorium Polski. Jeśli nie wyjedzie we wskazanym terminie, Straż Graniczna wyda mu decyzję o zobowiązaniu go do powrotu do kraju pochodzenia. Decyzja ta w niektórych przypadkach może mieć charakter przymusowy, co oznacza, że powrót cudzoziemca do kraju jego pochodzenia odbędzie przy udziale i pod nadzorem Straży Granicznej. Cudzoziemiec nie będzie jednak musiał oczekiwać na wykonanie decyzji w ośrodku strzeżonym, ponieważ ustawa wprowadza środki alternatywne, np. zabezpieczenie pieniężne, depozyt paszportu, obowiązek przebywania w określonym miejscu. Umieszczenie cudzoziemca w ośrodku strzeżonym będzie miało charakter ostateczny.

Priorytetem jest powrót dobrowolny

Ustawa umożliwia uzyskanie pomocy w dobrowolnym powrocie. W przypadku zaistnienia podstaw do ochrony przed wydaleniem, związanych m.in. z więzami rodzinnymi w Polsce lub sytuacją w kraju pochodzenia, Straż Graniczna będzie udzielać ochrony humanitarnej lub zgody na pobyt tolerowany.

Nowa ustawa wprowadza nowe zapisy w zakresie: prowadzenia działalności gospodarczej, wydawania zezwoleń na pobyt rezydentów długoterminowych UE, zezwoleń dla ofiar handlu ludźmi.